

GERBY SKOLAS EFTIS i Vasa

Text och foto: Hanna Klingenberg

Det är bara några timmar kvar till sportlovet, men barnen på Gerby Skolas Eftis verkar inte rastlösa.

- Det ska nog bli roligt på sportlovet, vi ska till Isosyöte, berättar **Minna**, 7 år.
- Men det är alltid roligt här också, fortsätter hon.

Hon är på eftis nästan varje skoldag, och här brukar hon både rita och laga pärlplattor. Extra roligt blir det när de får titta på film, tycker hon. Idag visas Fem myror är fler än fyra elefanter på den stora skärmen. Barnen har delats in i två grupper, där den ena gruppen nu tittar på film medan den andra sitter och leker och pysslar - och sen tvärtom.

Gerby skolas rektor **Fredrik Sundell** är den huvudansvarige för eftiset, som arrangeras av Vasa Stad.

Maria Storgård ansvarar för verksamheten. Hon berättar att barnen ofta delas in i två eller tre mindre grupper. Barnen är så många, och verksamheten flyter mycket bättre ifall grupperna är små.

- Man lär också känna barnen bättre i mindre grupper, säger Maria, då har man mera tid med varje enskilt barn.
- I Gerby Skolas Eftis finns det 45 barn inskrivna, berättar hon, men det är nog högst 35 barn på plats per dag. Grupperna delas in lite olika från gång till gång, men det finns också färdigt planerade grupper till hands ifall det är nåt speciellt som ska göras.
- Som när det ska bakas pepparkakor till exempel, säger Maria. Då måste alla barn få baka varsin gång, så då är det lättare med färdigt planerade grupper, så att man har koll.

Elliot, Saku, Jesper, eftisledaren Maria och Kim.

De har särskild verksamhet varenda dag, men Maria Storgård betonar ändå att den är frivillig.

- Skoldagen är strikt och eleverna ska göra bestämda uppgifter och saker där, säger Maria. Då måste eftiset ge mera frihet och en chans att slappna av. Vi kan inte börja tvinga barnen att prestera saker här också. Men samtidigt behövs det planerad verksamhet för att eftermiddagen inte helt ska flyta ut i kanterna. Det måste finnas nån slags ramar.

- På den här punkten finns det många olika önskemål från föräldrarnas håll också, säger hon. Vissa vill att vi ska ha mycket program med sport och allt möjligt, medan andra vill att barnen bara ska få leka och vila som dom själva vill. Vi försöker mixa de här vitt skilda önskemålen.

Förutom Maria Storgård - som är utbildad barnträdgårdslärare - jobbar också **Erik Eriksson, Anu Munck** och **Martina Åbacka** på Gerby Skolas Eftis. Med finns också civiltjänstgöraren **Mikael Hudd**, samt två assistenter. Så det finns många vuxna till hands.

- Det är bra och det är just det som möjliggör att vi kan dela in barnen i grupper, säger Maria. Alla fyra eftisledare jobbar själva som assistenter i skolan på förmiddagarna, så dagarna blir ganska långa och intensiva.

- Därför är det bra att vi är så många ledare, säger Maria, så att vi kan planera våra arbetstider mera personligt efter hur mycket vi kan och vill jobba.

Eftisdagen börjar alltid med att barnen går ut och leker på gården. Gårdsplanen är en sak som utmärker Gerby Skolas Eftis - eftersom den förnyades totalt så nyligen som 2009. Där finns linbana, korggunga som rymmer fem personer, nya klätterställningar och mycket mer. Det blir mycket utevistelse just på grund av den här nya skolgården, men också för att eftiset inte har något eget utrymme. Det är en annan sak som utmärker eftiset.

- Och det är på gott och ont, säger Maria. Eftersom vi inte har något eget utrymme så har vi hela skolan till hands. Det är roligt, vi har en hel skola att röra oss i och kan variera verksamheten efter var vi råkar vara. Men det är också ett minus att inte ha en egen plats. Vi har inget rum att pynta, ingen plats att alltid samlas på. Nu brukar de samlas lite här och där - beroende på var det är ledigt. Efter utevistelsen - som börjar klockan 13 och håller på till klockan 13.30 - blir det mellanmål.

- Och mellanmålet här på eftiset är super, berömmar Maria. Det kan inte bli bättre. Köksorna gör allting själva, det är lyx.

Efter mellanmålet blir det samling i ett ledigt utrymme och sen börjar verksamheten.

- Den är alltid anpassad efter var det råkar vara ledigt i skolan, berättar Maria.

att en bra vän ger komplimanger. Maria försöker själv se till att prata mycket med barnen. Hon går alltid igenom dem och kollar att hon faktiskt gått fram till var och en och pratat lite.

- Så att alla kan känna sig sedda, säger hon.

I de små grupperna brukar de också läsa sagor och prata om sagorna efteråt. Det blir ofta djupa diskussioner där alla barnen är lugna och koncentrerade för ett ögonblick.

- Senast läste vi Pricken, berättar Maria. Det fick barnen att fundera på utanförskap, och på hur det känns då någon inte får vara med bara för att den ser annorlunda ut. De förstod att sagan om Pricken angick dem.

- Varje barn har många fina sidor, säger Maria, det gäller bara att plocka fram dem.

I textilsalen händer det något i varje hörn. Här sitter gänget som för tillfället inte tittar på film. **Saku** fixar med indianpärlor och **Elliot** ritar en gubbe.

- Den här gubben promenerar ut ur ett hus och han är precis på väg att grilla upp en annan gubbe, berättar han.

Både Saku och Elliot och deras kompisar **Jesper** och **Kim** tycker om att bygga med lego.

- Jag brukar bygga hus och djur och sånt, säger Jesper, och när de är färdiga så blir det lekar av det.

I en soffa sitter **Nathalie** bredvid Minna och funderar på vad hon ska göra på sportlovet.

- Jag har igen aning, säger hon, men det blir säkert något kul. Vi far kanske och skrinna eller något annat roligt.

Ninja sitter vid ett bord och funderar på samma sak. Men hon är lite mera säker på vad som ska hända.

- Jag kommer säkert att få en ny kompis! säger hon.

- Sen kommer jag också att hoppa hopprep... Och åka pulka... Och titta på tv.

Benjamin, som sitter bredvid Ninja, säger att han tänker stiga upp tidigt på morgnarna - för att paja katten. Han är inte som Emilia - som älskar att sova länge på mornarna. Det tänker hon passa på att göra på sportlovet. Varenda morgon.

- Sen ska jag fara till mommo också, säger hon, om bara två dagar.

På andra sidan bordet står Angelica och målar. Hon tycker att det är som roligast på eftis då alla är ute och leker någon lek.

- Speciellt om alla leker samma lek, säger hon, och det gör vi ganska ofta. Det är så roligt då alla är med.

Hon målar ett kort med en ram runt en vacker text: Ha det så roligt på sportlovet.

- Jag vet att jag önskar det till någon, säger hon.

- Men jag vet inte ännu till vem. Det får vi se.

Angelica

Vid bordet, från vänster: Ninja, Benjamin, Emilia (Ibland är Nicole med - med röd jumper)